

er kommen i Forsald, paa Føde igjen, hvilket saameget mere turde være at ønske, som Sølfiskeriet tidligere har været af ikke ringe Betydning for den jydste Fiskeribefolkning.

Efter de fra sagkyndig Side saaledes fremkomne Oplysninger har Ministeriet troet fremdeles at burde søge de heromhandlede Bestemmelser opretholdt.

ad § 54.

Slutningsbestemmelsen er tilføjet i Overensstemmelse med Udvalgets Endringsforslag under Nr. 73.

ad § 55.

Under Endringsforslag Nr. 76 er det af Udvalget foreslaaet at ubelade de her foreskrevne Maalbestemmelser, der efter sammes Formening vilde vække begrundet Misnøje og mange Fortrædeligheder, uden i en tilsvarende Grad at virke gavnligt paa Fiskemængden. Paa den anden Side har Fiskerikonfulenten meget indtrængende anbefalet at fastholde disse Bestemmelser, der indeholde „et af Lovforslagets vigtigste Børn mod Fiskeriets hensynsløse Brug“. Ministeriet skjønner nu heller ikke rettere, end at det ialtsald maatte tjene til at formindske Udvalgets Betænklichkeiten, naar man holder sig for Die, at Paragrafens Forbud alene gjælder Kjøb og Salg af Ungel og umoden Fisk, men at det derimod, som ogsaa i Fiskerikommissionens Betænkning udfølgelig udviklet, ingenlunde vilde medføre, at Fiskerne skulde paadrage sig Ansvar allerede ved at fange saadanne Fisk, hvilket ofte slet ikke lader sig undgaa, eller ved at bruge de indfangede Smaaafisk til Føde for Mennefter og Dyr eller til Sjødning. Forbudet tilsigter altsaa kun at forhindre de Misbrug, der kunne flyde af, at bestlige Fisk blive fangede i den Hensigt at drive Handel med dem; men vil man, hvad Udvalget jo ikke har været uenigt i, optage et saadant Forbud i Loven, forekommer det da ogsaa Ministeriet uundgaaeligt, at Forbudsbestemmelserne nærmere præciseres ved en Tilføielse af de til Definition af Begreberne „Fiskeyngel“ og „umoden Fisk“ fornødne Maalbestemmelser.

ad § 56.

I Fiskerikommissionens ligesom ogsaa i Regjeringens oprindelige Lovforslag, der imidlertid paa dette Punkt blev ændret under Sagens Behandling i Landsstinget, var nærværende Paragraf affattet saaledes, at de i den omhandlede Transaktioner kun skulde være forbudte og altsaa strafbare, naar Paagældende havde været vidende om, at Fangsten havde været ulovlig. Dette maa man fremdeles anse for rigtig, og man har derfor ikke havt nogen Betænklighed ved at tage Udvalgets Endringsforslag under Nr. 78 tilføje. Men naar Bestemmelsen affattes i Overensstemmelse hermed, skjønnes der ikke at være tilstrækkelig Røje til, som i Endringsforslaget Nr. 77 foreslaaet, at fritage Kjøberen eller Modtageren af ulovligt fangede Fisk fra et lignende Ansvar som det, Sælgeren skal være undergivet.

ad § 57.

Den i nærværende Paragraf tidligere optagne Bestemmelse om, at Overtrædelse af de i det foreliggende Lovforslags §§ 29—30 indeholdte Forskrifter skulde medføre Konfiskation af det ulovligt anvendte Raad, var foreslaaet af Fiskerikommissionen, der gik ud fra, at man ved ogsaa i dette Tilfælde at foreskrive Konfiskation vilde opnaa et langt bedre Kontrolmiddel mod ulovlig Brug af Puls- og Bøtvaad end den i Lov 29de Decbr. 1857 §§ 22—23 anordnede omstændelige Fremgangsmaade. Det maa imidlertid erkendes for at være det mest korrekte, at Konfiskation kun finder Sted af Redskaber, der ere ulovlige, og derimod ikke af saadanne, som i sig selv ere lovlige, men ere blevne anvendte paa en lovsidrig Maade, og Ministeriet har derfor med Udvalget, jfr. dettes Endringsforslag under Nr. 82, fundet det rettest, at den omhandlede Bestemmelse ubelades. Derimod har man, i Modsetning til Udvalgets Forslag under Nr. 83, fremdeles ikke kunnet Andet end finde det aldeles i sin Orden, at ulovlige Fiske-redskaber blive fratagne den, der har brugt dem hvad enten Sagen mod ham afgjøres ved Dom eller i Mindelighed, hvilket ogsaa nu er den gjældende Regel, jfr. Lov 29de December 1857 § 45.